

Stellingen

bij

J.H. Duistermaat

Onmacht in het werk
van de huisarts
Een empirische verkenning

Proefschrift
Erasmus Universiteit Rotterdam
1989

1

Ook de huisarts moet zich verzekeren van veilige relaties waar hij onmacht kan leren verdragen, accepteren, en kan leren er adequaat mee om te gaan.

2

Onvoldoende aandacht voor de onmacht in het werk van de huisarts heeft implicaties voor de patiënt, de huisarts en de gezondheidszorg in het algemeen.

3

De huisarts moet er zich tijdens een samenwerkingsoverleg in de eerste lijn bewust van zijn dat hij niet alleen zakelijke aandacht krijgt voor zijn problemen, maar ook affectieve aandacht.

4

Een van de meest effectieve manieren om angst kwijt te raken is: agressief worden (E. Fromm, Anatomie van de menselijke destructiviteit); met andere woorden: iets 'doen'.

5

De arts die door een collega wordt benaderd om zijn visie te geven over een voorgenomen geval van euthanasie, moet over een protocol beschikken. Hiermee moet de geconsulteerde arts kunnen differentiëren of de wens tot euthanasie mede samenhangt met een evenwichtige zorg ('doen' en 'zijn') van de arts, of dat deze wens samenhangt met een zorg die op te veel 'doen' is gebaseerd.

6

Als een huisarts een kleine praktijk heeft, is dit geen garantie voor betere zorg.

7

De huisarts moet zich realiseren dat wanneer hij zijn patiënt (vooral de oudere patiënt) veel medicatie geeft, dit niet alleen iets over de pathologische processen van de patiënt zegt, maar ook iets over de arts zelf.

8

Wanneer de dokter in de behandeling de belangrijkste 'pil' is (Balint), dan moet de arts meer aandacht aan zijn 'bijsluiter' besteden.

9

TBS-verpleegden hebben in het algemeen te weinig verantwoordelijkheid voor eigen lijf en dat van de ander. In mijn ogen wordt onvoldoende aandacht besteed aan het verband tussen de lichamelijke klachten en het gedrag van de verpleegden.

10

Door onze opvoeding leren we onze diepste en belangrijkste ervaringen te verzwijgen, zodat onze schaamte om over onszelf te spreken iets heel natuurlijks lijkt.

Dorothee Sölle, De Heenreis.

11

Echt 'aardige mensen' worden gemeenlijk niet zo aardig gevonden. Ze zijn waakzaam geen verwachtingen te wekken die ze niet waar kunnen maken. Echt aardig zou men die personen kunnen noemen die de ander veiligheid bieden.

P.C. Kuiper, Verborgene betekenissen.

12

Sterven en crisisverwerking leren ons dat de dood, die ons werkelijk bedreigt, de dood is van geen relaties hebben.

A. Thiadens, Crisisverwerking en stervensbegeleiding.

13

Of de partner van de huisarts in de toekomst nog zal kiezen om ook achterwacht te zijn, zal niet alleen afhangen van het overheidsbeleid, maar ook van de waardering voor deze functie van de patiënten en de huisarts.

14

Het is een planologische misser wanneer in een dorp van 3000 inwoners een vierbaansweg ligt.